

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobce: X, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10

proti
žalovanému: Krajský úřad Libereckého kraje,
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2024, č. j. OSH 560/23-4/67.1/23189/SK
KULK 34032/2024

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 22. 4. 2024, č.j. OSH 560/23-4/67.1/23189/SK KULK 34032/2024, a rozhodnutí Magistrátu města Liberec ze dne 29. 5. 2023, č. j. MML016040/23/282/OD/Fol, se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, k rukám advokáta JUDr. Emila Flegela, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný částečně změnil a ve zbytku potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravně správních agend (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 29. 5. 2023, č. j. MML016040/23/282/OD/Fol.
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), kterého se měl dopustit tím, že porušil § 10 odst. 3 uvedeného zákona, neboť jako provozovatel motorového vozidla X, registrační značky X, nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodrženy povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovené zákonem, když se blíže nezjištěný řidič dne 28. 7. 2022 minimálně v době od 6:43 do 6:48 hod. s uvedeným vozidlem v ulici Podzimní v Liberci (s uvedením souřadnic GPS) z nedbalosti neřídil dopravní značkou B 11 (Zákaz vjezdu) s dodatkovou tabulkou E13 (Mimo zásobování zákl. školy), vozidlo nebylo žádným způsobem označeno, tím byl porušen § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a toto jednání má znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) uvedeného zákona. Žalobci byla za uvedený přestupek uložena pokuta 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Změna prvostupňového rozhodnutí spočívala ve změně části výroku o uložení pokuty, kdy žalovaný snížil žalobci uloženou pokutu na částku 200 Kč.

II. Žaloba

4. Ve včasné žalobě žalobce žalovanému vytýkal, že řádně nevypořádal s odvolacími námitkami. V odvolání žalobce namítal, že správní orgán neprokázal ani neprokazoval, že se řidič z nedbalosti neřídil dopravními značkami B 11 a dodatkovou tabulkou E 13, dále žalobce uváděl, že vozidlo na místě stálo v rámci zásobování školy, a že tedy k přestupku vůbec nedošlo. Žalovaný v reakci na odvolací námitku pouze uvedl, že fotodokumentace prokazuje, že vozidlo na místě stálo, což nikdo nerozporuje. Podle žalobce fotodokumentace ze své podstaty nemůže prokazovat, zda tam vozidlo stálo v rámci zásobování či nikoliv. Skutečnost, že došlo k porušení zákona a že se jednalo o neoprávněné zastavení v místě, jsou povinny prokazovat správní orgány, není povinností žalobce se vyvíňovat.
5. V odvolání žalobce v souvislosti s výtkou správního orgánu I. stupně ohledně nekompletní adresy podezřelého řidiče, namítal, že ulici uvedl a že domy v Moldavsku nejsou označovány popisnými čísly, nebylo tedy co doplňovat. S námitkou se žalovaný nevypořádal, odůvodnění je nepřezkoumatelné, žalovaný odvolací námitku pouze citoval a dále jen zrekapituloval průběh správního řízení a argumentaci prvostupňového správního orgánu. Žalobce ukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) a judikaturu krajských správních soudů týkající se nevypořádání uplatněných námitek a požadavků na odůvodnění rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
6. Žalobce dále namítal, že pokud provozovatel označí vozidla řidiče v době spáchání přestupku, je na správním orgánu, aby před zahájením řízení o přestupku tuto osobu kontaktoval a vyzval ji k podání vysvětlení. Tato výzva je podmínkou učinění tzv. nezbytných kroků ke zjištění pachatele ve smyslu § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu, po jejichž marném vyčerpání je teprve přípustné stíhat provozovatele. Žalobce totožnost

řidiče sdělil, správní orgán jej nekontaktoval na adrese trvalého pobytu, tedy neučinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Správní orgán, který znal jméno, příjmení, datum narození a adresu trvalého pobytu řidiče, měl možnost pokusit se přestupce kontaktovat, což neučinil. Nelze uzavřít, že vyvinul dostatečné úsilí ke zjištění pachatele přestupku.

7. Pokud jde o argumentaci žalovaného, že označený řidič vozidla se v době spáchání přestupku nemohl, není správná. Řidič z území ČR fyzicky vyhoštěn nikdy nebyl, přičemž ve správním řízení nebyla řešena legálnost jeho pobytu na území. Závěr, že řidič nemohl vozidlo na místě zaparkovat, protože se fyzicky nemohl řádně na místě nacházet, je účelový a postrádá oporu v provedeném dokazování. Skutečnost, že se řidič na místě přestupku nenacházel, by mohla být prokázána tím, že se prokazatelně nacházel na jiném místě, či předtím zemřel. Pouhá existence formálního rozhodnutí o správním vyhoštění, které nebylo realizováno, řidiči nebránila se fyzicky nacházet na místě přestupku. Žalovaný nadto vnitřně rozporně tvrdil, že se řidič nemohl nacházet na území ČR, přesto akceptoval, že řidiče správní orgán obesílal na známé adresy v ČR, kde se ale dle žalovaného nemohl nacházet. Žalovaný tak ignoroval fakt, že správní orgán neobeslal řidiče na adresu trvalého pobytu, kde se podle žalovaného pravděpodobně měl nacházet. Žalobce trval na tom, že obeslání řidiče na adresu trvalého pobytu představuje minimální a z hlediska zákona nezbytný krok k určení totožnosti řidiče.
8. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud rozhodnutí žalovaného i prvostupňového správního orgánu zrušil a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný uvedl, že v napadeném rozhodnutí na jednotlivé argumenty žalobce reagoval, a na svém stanovisku v napadeném rozhodnutí setrval. Navrhoval, aby soud žalobu zamítl, náhradu nákladů nepožadoval.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst.2 s. ř. s., vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
11. Při posouzení věci soud vycházel z následujících skutečností, které vyplynuly ze spisového materiálu předloženého žalovaným:
12. Správní orgán I. stupně na základě oznámení městské policie o podezření ze spáchání přestupku, kterému mu bylo postoupeno s předloženou fotodokumentací parkujícího vozidla X a mapovým podkladem s označením místa protiprávního jednání, včetně GPS souřadnic, vyzval žalobce jako provozovatele vozidla k uhrazení částky 500 Kč a současně žalobce ve výzvě poučil o tom, že může písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla, který v inkriminovaném čase vozidlo užíval. Žalobce na výzvu reagoval písemným sdělením ze dne 27. 9. 2022, v němž uvedl, že vozidlo řídil X, nar. X, bytem X, X republika. Uvedl řidičovu adresu v ČR X, a poznamenal, že mu není známo, zda se na uvedené adrese ještě zdržuje. Tvrdil, že řidič vozidlo na místě zaparkoval v rámci zásobování školy. Dne 10. 10. 2022 zaslal správní orgán I. stupně označenému řidiči na žalobcem uvedenou adresu v ČR

předvolání k podání vysvětlení. Písemnost se vrátila jako nedoručená s poznámkou, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Výzvou ze dne 2. 11. 2022 správní orgán I. stupně vyzval žalobce, aby na adrese do Moldavska doplnil ulici a popisné číslo, neboť adresa je neúplná. Žalobce na tuto výzvu nereagoval. Následně správní orgán I. stupně vyžádal u cizinecké policie informace k pobytu žalobcem identifikovaného řidiče na území ČR, event. požadoval uvést kontaktní adresy dotyčného. Cizinecká policie sdělila, že X bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění od 29. 5. 2020 do 15. 7. 2025, že dne 4. 2. 2021 požádal o udělení azylu, řízení bylo ukončeno rozhodnutím krajského soudu o zamítnutí žaloby s nabytím právní moci dne 13. 6. 2022. Adresa řidiče v ČR uvedená žalobcem byla cizineckou policií potvrzena jako adresa, kterou cizinec uvedl v řízení o azylu jako místo pobytu na území ČR. Podle cizinecké policie by se cizinec v současné době neměl na území ČR zdržovat. Usnesením ze dne 16. 1. 2023 správní orgán I. stupně odložil věc přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jehož se měl dopustit neznámý pachatel, neboť do 60 dnů od oznámení přestupku nebyl pachatel zjištěn.

13. Současně příkazem ze dne 16. 1. 2023 byl žalobce uznán vinným z přestupku provozovatele vozidla. Příkaz byl zrušen podáním žalobcova odporu. Správní orgán I. stupně přestupek provozovatele vozidla projednal při ústním jednání dne 7. 3. 2023, a to v nepřítomnosti žalobce, neboť neakceptoval jeho omluvu z důvodu zahraniční dovolené. Při ústním jednání provedl správní orgán I. stupně dokazování listinami shromážděnými ve spisovém materiálu, včetně fotodokumentace z místa kontroly a situačního plánu, z něhož je patrné místo spáchání přestupku, a výpisu z centrálního registru vozidel o provozovateli vozidla, se kterým byl přestupek spáchán.
14. Po projednání věci vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí ze dne 29. 5. 2023, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku. Žalobce se proti rozhodnutí bránil odvoláním, namítal, že správní orgán neprokázal, že se řidič z nedbalosti neřídil dopravní značkou B 11 s dodatkovou tabulkou E 13, neboť vozidlo na místě stálo v rámci zásobování školy, proto ke spáchání přestupku nedošlo. Dále nesouhlasil s tím, že správní orgán I. stupně jím označeného řidiče neobeslal na adresu trvalého pobytu. Pokud mu správní orgán vytýkal neuvedení celé adresy, namítal žalobce, že ulici uvedl a domy v Moldavsku nejsou označeny popisnými čísly, proto nebylo co doplňovat, přesto správní orgán řidiče s výzvou k podání vysvětlení neobeslal. Podle žalobce bylo tedy řízení s ním jako provozovatelem vozidla zahájeno a vedeno nezákonně.
15. K podanému odvolání žalovaný prvostupňové rozhodnutí změnil shora uvedeným způsobem. Odvolací námitky nepřijal, konstatoval, že fotodokumentace prokazuje neoprávněné stání vozidla v místě, kde je to dopravním značením zakázáno, neboť v daném místě smí zastavit pouze vozidla zásobující základní školu, která musí být za tím účelem řádně označena. Z fotodokumentace pak lze vyčíst, že v blízkosti vozidla se nikdo nezdržoval, vozidlo nebylo žádným způsobem označeno. Z fotografií vyplývá i dopravní značení B 11 včetně dodatkové tabulky. Pokud jde o kroky ke zjištění osoby pachatele přestupku, žalobce údaje o osobě sdělil, ale jednalo se o osobu nekontaktní, které se nedařilo doručovat, protože byla na adrese uvedené v ČR neznámá. Žalobce na výzvu nedoplnil adresu údajného řidiče v Moldavsku, neposkytl tak správnímu orgánu I. stupně potřebnou součinnost. Přesto správní orgán učinil další kroky ke zjištění osoby řidiče, oslovil cizineckou policii a zjistil, ale že osoba je vedena v registru nežádoucích osob, bylo jí vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění a bylo ukončeno řízení o udělení azylu, proto by se řidič neměl na území ČR v současné době zdržovat. Žalovaný dodal, že označený řidič se v době

spáchání přestupku nemohl s ohledem na pravomocné rozhodnutí krajského soudu zdržovat na území ČR a nemohl tak vozidlo na daném místě zaparkovat, správní orgán neměl k dispozici potřebnou indicii vedoucí ke spolehlivému zjištění osoby pachatele přestupku. Neexistovala tedy žádná reálná možnost, jak zjistit osobu přestupce, proto správní orgán I. stupně podle žalovaného nepochybil, pokud věc přestupku odložil a zahájil řízení s žalobcem jako provozovatelem vozidla. V závěru rozhodnutí se žalovaný věnoval odůvodnění snížení pokuty na částku 200 Kč. Poukázal na předchozího potrestání žalobce za přestupek ve výši 2 200 Kč, a protože že nebylo vedeno společné řízení o přestupcích, pokutu uloženou prvostupňovým rozhodnutím ve výši 1 500 Kč snížil tak, aby byla dodržena zásada absorpční při ukládání správních trestů.

16. Předmětem přezkumu jsou rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalovaného, jimiž byl žalobce shledán odpovědným za přestupek provozovatele vozidla podle § 125f zákona o silničním provozu.
17. Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že *provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
18. Dle odst. 2 citovaného ustanovení provozovatel vozidla za přestupek podle odstavce 1 odpovídá, pokud

- a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání,*
- b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a*
- c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.*

19. Z citované právní úpravy vyplývá, že nezbytnou podmínkou odpovědnosti provozovatele vozidla za přestupek dle § 125f odst. 1 ve spojení s porušením povinnosti plynoucí z § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu je naplnění skutkové podstaty přestupku dle uvedeného zákona, přičemž porušení pravidel bylo zjištěno buď prostřednictvím automatizovaného technického prostředku bez obsluhy nebo jde o neoprávněné zastavení nebo stání, současně se v důsledku přestupku nestala dopravní nehoda.
20. Žalobce v první řadě namítal, že žalovaný nedostatečným způsobem vypořádal odvolací námitku týkající se prokázání přestupku. Podle žalobce bylo povinností správních orgánů prokázat, že se skutečně jednalo o neoprávněné zastavení vozidla v místě. Tyto námitky shledal soud důvodnými.
21. Jestliže byl žalobce sankcionován za to, že nezajistil, aby řidič jím provozovaného vozidla respektoval dopravní značení ve smyslu § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, konkrétně dle výroku rozhodnutí dopravní značky B 11 (Zákaz vjezdu) s dodatkovou tabulkou E 13 (Mimo zásobování zákl. školy), v důsledku čehož řidič v daném místě neoprávněně s vozidlem zastavil, resp. stál, bylo povinností správních orgánů v souladu s § 3 správního řádu bez důvodných pochybností prokázat, že vozidlo v působnosti značky B 11 v daném místě nezajišťovalo zásobování základní školy. Od porušení zákazu vjezdu totiž správní

orgány odvíjely závěr o neoprávněném stání žalobcova vozidla ve smyslu § 125f odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu.

22. Již v reakci na výzvu k uhrazení určené částky žalobce tvrdil, že na popsaném místě řidič, kterého identifikoval, parkoval v rámci zásobování základní školy. Žalobcovu obranu správní orgán I. stupně stručně odbyl poznámkou, že vozidlo nebylo označeno, a odkázal na fotodokumentaci. K odvolacím námitkám žalovaný pouze doplnil, že u vozidla nikdo nestál a vozidlo nebylo řádně za účelem zásobování označeno. Oba správní orgány odkázaly na fotodokumentaci, kterou považovaly za dostačující a průkaznou.
23. Z fotodokumentace přitom vyplývá pouze místo, kde žalobcovo vozidlo v inkriminovanou dobu stálo, a že šlo o místo na pozemní komunikaci v působnosti dopravní značky B 11 s dodatkovou tabulkou E 13, tj. svislého dopravního značení zakazujícího vjezd všem motorovým vozidlům s výjimkou vozidel zajišťujících zásobování základní školy. Dále je z fotodokumentace patrné, že na tomto místě nebyla zjištěna žádná osoba. Ve vztahu k zásobování základní školy fotodokumentace důkazní hodnotu nemá. Z napadeného rozhodnutí, ani ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím, přitom nelze zjistit, z čeho mají správní orgány za vyvrácenou žalobcovu obranu, že vozidlo na místě zajišťovalo zásobování základní školy. Správní orgán I. stupně ani žalovaný v reakci na odvolací námitky neuvedl, z čeho plyne povinnost vozidlo označit a jakým konkrétním způsobem mělo být vozidlo za účelem zásobování označeno. Přitom povinnost označit vozidlo za účelem zásobování není v zákoně o silničním provozu ani v prováděcích předpisech stanovena. Neoznačení vozidla za účelem zásobování z iniciativy řidiče tak může být pouze indicií, která zakládá pochybnost o respektování dopravní značky B 11 s dodatkovou tabulkou připouštějící vjezd motorovým vozidlům za účelem zásobování. Z absence označení vozidla jako zásobovacího ale není možné dovodit, že vozidlo na pozemní komunikaci za účelem zásobování základní školy nestálo. V daném případě tak bylo na správních orgánech, aby v souladu s § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu pochybnost o vjezdu a následném odstavení vozidla za účelem zásobování základní školy vyvrátily, nikoli na žalobci (srov. rozsudky NSS ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 Azs 181/2018-29; či obdobně ve vztahu k umístění povolení vjezdu do zóny s placeným správním poplatkem rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2022, č. j. 6 As 164/2020-35).
24. Zdejší soud si je dobře vědom toho, že v případě přestupku provozovatele vozidla se správní orgány nacházejí v mnohdy obtížné důkazní situaci, pokud jde o řádné zjištění skutkového stavu a vyvrácení námitek provozovatele vozidla. Stále však musí mít na zřeteli, že bez prokázání porušení příslušných pravidel silničního provozu řidičem vozidla nemůže být provozovateli vozidla kladen za vinu přestupek dle § 125f odst. 1 ve spojení s porušením povinnosti dle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu. Soud uzavírá, že v napadeném rozhodnutí nebylo řádně zdůvodněno porušení předmětného dopravního značení, a tedy ani neoprávněné zastavení nebo stání. Naplnění skutkové podstaty přestupku řidiče vozidla nemá oporu ani ve spisovém materiálu, na jehož základě byla rozhodnutí o vině žalobce vydána. Již tato pochybení vedou ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vady.
25. Soudu nic nebránilo, aby se vyjádřil i k ostatním žalobním námitkám. Podstatou dalšího bodu bylo zahájení správního řízení v rozporu s § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu, neboť správní orgán I. stupně neučinil dostatečné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Žalobce v souvislosti s tím poukazoval na pochybení žalovaného při vypořádání odvolacích námitek, které uplatnil.

26. Podle § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu platí, že *obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a*
- a) nezačal řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo*
- b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.*
27. Odpovědnost provozovatele vozidla za přestupek podle § 125f zákona o silničním provozu je tak koncipována jako subsidiární a správní orgán přestupek provozovatele vozidla projedná teprve tehdy, učinil-li nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, ale nezačal řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo řízení zastavil, protože obviněnému z přestupku přestupkové jednání neprokázal (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2014, č. j. 1 As 131/2014-45, či ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015-52). Dle posledně označeného rozsudku při posuzování, zda správní orgán učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, nelze ze zřetele ztrácet smysl a účel právní úpravy tehdy ještě správního deliktu provozovatele vozidla, za současné právní úpravy přestupku provozovatele vozidla, kterým bylo zabránit stavu důkazní nouze a v důsledku toho nepotrestání určitých přestupkových jednání, při nichž nelze zjistit totožnost řidiče. Podle NSS nelze po správních orgánech vyžadovat rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče provozovatelem vozidla zjevně nevede, nebo nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele. Oproti tomu jsou správní orgány povinny pokusit se přestupce zjistit, pokud k tomu mají reálnou příležitost. Z konstantní judikatury současně plyne, že označí-li provozovatel vozidla k výzvě správního orgánu za řidiče osobu, kterou nelze dohledat nebo se jí nedaří doručovat, případně která odepře podat ve věci vysvětlení podle § 60 odst. 1 zákona o přestupcích, je podmínka učinění nezbytných kroků ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu splněna (srov. např. rozsudky NSS ze dne 11. 12. 2014, č. j. 3 As 7/2014-21, ze dne 24. 8. 2016, č. j. 2 As 85/2016-33, či ze dne 20. 9. 2016, č. j. 6 As 239/2015-33).
28. V posuzovaném případě žalobce po obdržení výzvy dle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu označil řidiče, který měl v uvedenou dobu na daném místě přestupek s jeho vozidlem spáchat. Uvedl jeho jméno a příjmení, datum narození, adresu pobytu v Moldavsku a adresu v ČR s poznámkou, že mu není známo, zda se dotýčný cizinec na této adrese ještě zdržuje. Za dané situace nelze doručení výzvy dostatečně identifikovanému řidiči – cizinci pouze na posledně uvedenou adresu v ČR považovat za dostačující nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Správnímu orgánu I. stupně nic nebránilo, aby poté, co se mu jako nedoručená na adrese v ČR s poznámkou o neznámém adresátu vrátila předmětná písemnost, oslovil označeného řidiče s výzvou k podání vysvětlení na žalobcem uvedené adrese v Moldavsku. Ze spisu nevyplývá, že by adresa neexistovala a nebylo na ni možné cizinci doručovat. Pokud správní orgán I. stupně obdržel informaci od cizinecké policie ze dne 20. 12. 2022, že by se identifikovaný řidič v současné době neměl na území ČR zdržovat, bylo namístě ho kontaktovat právě na adrese v Moldavsku, kterou žalobce uvedl. Soudu není zřejmé, proč správní orgán I. stupně netrval na tom, aby k dotazu ze dne 15. 12. 2022 cizinecká policie sdělila cizincovu adresu v Moldavsku, případně ověřila jako kontaktní adresu v Moldavsku

v podobě, jak ji uvedl žalobce, zjevně s označením ulice a města. Ve vztahu k identifikaci řidiče nelze žalobci nedostatek součinnosti vytýkat.

29. Skutečnost, že se žalovaný výslovně nevypořádal s námitkou, že uvedená adresa v Moldavsku je úplná, neboť obsahuje označení ulice a domy nemají čísla popisná, nepovažoval soud za takové pochybení, které by samo o sobě způsobilo nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí. Z odůvodnění rozhodnutí je totiž zřejmé, že námitku žalovaný považoval *imilicite* za nedůvodnou, neboť jako stěžejní vyhodnotil, že označený řidič měl v den spáchání přestupku, tj. dne 28. 7. 2022, uděleno správní vyhoštění s platností od 29. 5. 2020 do 15. 7. 2025 a s právní mocí ke dni 13. 6. 2022 byl ukončen soudní přezkum rozhodnutí o žádosti o azylu. Tudíž v den přestupku nemohl vozidlo na daném místě zaparkovat, z čehož žalovaný dovozoval, správní orgán I. stupně neměl potřebnou indicii k určení pachatele přestupku.
30. Soud ve shodě s žalobcem nepovažuje takové odůvodnění ze strany žalovaného za dostačující a logické. Vydání formálního rozhodnutí o správním vyhoštění a ukončení azylového řízení včetně navazujícího soudního přezkumu (lze také poukázat na skutečnost, že přestupek se měl stát jen necelé 2 měsíce od právní moci rozhodnutí krajského soudu ve věci žádosti o azyl) nejsou dostatečným důkazem o tom, že v den přestupku se žalobcem označený řidič na území ČR ve skutečnosti nenacházel. Realizaci rozhodnutí o správním vyhoštění žádný podklad ve správním spisu neosvědčuje. Vydané správní vyhoštění a následně podaná žádost o azyl a vedení soudního řízení správního přitom svědčí o nerespektování zákonných pravidel na území ČR a snaze dotyčného cizince zůstat na území ČR. Žalobci lze rovněž přitakat, že si žalovaný ve své argumentaci odporuje. Jestliže se podle žalovaného označený řidič nenacházel na území ČR, a tedy nemohl přestupek spáchat, není logické, aby žalovaný současně za správný označil postup správního orgánu I. stupně, který cizinci výzvu k podání vysvětlení ohledně přestupku doručoval na adresu v ČR, o níž již žalobce uvedl, že mu není známo, zda se zde cizinec ještě zdržuje. A navzdory odvolacím námitkám akceptoval, že se tohoto řidiče správní orgán I. stupně nepokusil obeslat na adresu v Moldavsku, kterou si mohl u cizinecké policie v rámci svého dotazu ověřit.
31. Podmínka učinění nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupkového jednání (jež nadto nebylo nade vší pochybnost prokázáno a řádně odůvodněno) ve smyslu § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu nebyla naplněna, řízení s žalobcem jako provozovatelem vozidlo bylo zahájeno nezákonně.

V. Závěr a náklady řízení

32. Soud z uvedených důvodů zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a), b) a c) s. ř. s. a věc vrátil v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení. Současně soud využil možnosti, kterou mu dává § 78 odst. 3 s. ř. s., a přistoupil ke zrušení rozhodnutí správního orgánu vydaného v prvním stupni řízení, neboť toto rozhodnutí trpí vadou nezákonně zahájeného řízení o přestupku provozovatele vozidla, kterou pro její povahu nemůže zhojit žalovaný v odvolacím řízení.
33. V dalším řízení jsou správní orgány vysloveným právním názorem soudu vázány podle § 78 odst. 5 s. ř. s. Bude třeba, aby správní orgán I. stupně učinil veškeré nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupkového jednání, tedy k podání vysvětlení vyzval žalobcem identifikovaného řidiče, jehož adresu v Moldavsku může ověřit u cizinecké policie. Teprve pokud se mu nepodaří řidiče dohledat na této adrese, případně se nepodaří mu tam

doručovat, popřípadě řidič neposkytne potřebnou součinnost, bude namístě, při splnění dalších podmínek § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu, zahájit řízení o přestupku provozovatele vozidla. V tomto řízení musí správní orgány bez důvodných pochybností prokázat naplnění skutkové podstaty přestupku, jehož se měl řidič žalobcova vozidla dopustit, včetně sporného vjezdu za účelem zásobování základní školy.

34. O žalobě bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
35. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého *má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.*
36. V souzeném případě byl ve věci úspěšný žalobce, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Ty byly tvořeny odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby v celkové výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a to převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby] a náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu), a 21% DPH z odměny a náhrady advokáta ve výši 1 428 Kč v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. Dále byly náklady řízení tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 000 Kč. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 11 228 Kč a soud žalovanému uložil, aby ji zaplatil žalobci k rukám jeho zmocněnce – advokáta v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 5. září 2024.

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně